PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Rozwoju

2006/2032(INI)

7.11.2006

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie zewnętrznego wymiaru walki z terroryzmem międzynarodowym (2006/2032(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Alain Hutchinson

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

Definicja terroryzmu

1. zwraca się do Rady UE o jak najszybsze przyjęcie we wspólnym działaniu definicji terroryzmu, zaproponowanej przez panel ekspertów wysokiego szczebla ONZ ds. zagrożeń, wyzwań i zmian i zatwierdzonej przez Kofiego Annana, stanowiącej, że za terroryzm uznaje się „każde działanie zmierzające do spowodowania śmierci lub poważnej szkody cielesnej u osób cywilnych lub nie biorących udziału w walce zbrojnej, którego celem jest zastraszenie ludności albo zmuszenie rządu lub międzynarodowej organizacji do wykonania lub odstąpienia od wykonania określonych czynności";

2. przypomina, że proponowana przez ONZ definicja terroryzmu zakłada, że „terroryzm krajowy" jest w wystarczającym stopniu regulowany przez prawo międzynarodowe, że prawo do przeciwstawiania się okupacji nie może obejmować prawa do umyślnego zabijania czy okaleczenia ludności cywilnej, oraz że definicja stanowiłaby uzupełnienie do działań zabronionych przez istniejące konwencje, dbając o to, aby zawierała ona w szczególności jasne rozróżnienie między terroryzmem a pojęciem wojny lub konfliktu, oraz aby nie mogła być interpretowana w sposób, który mógłby prowadzić do ograniczania zakresu obowiązywania Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, a także zasad wolności, demokracji, równości i solidarności, zgodnie z definicjami zawartymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;

3. z uwagi na fakt, że na szczycie milenijnym w 2005 r. poświęconym reformie ONZ nie udało się przyjąć proponowanej definicji terroryzmu i domniemanie bezwzględne, zgodnie z którym współpraca międzynarodowa służyć ma walce z terroryzmem, uznaje, że ostatnie oświadczenie Komitetu Pomocy Rozwojowej (DAC) OECD w zakresie walki z terroryzmem, przygotowane w dużej mierze na posiedzeniu zamkniętym po znikomej konsultacji podmiotów pozarządowych działających w dziedzinie rozwoju, o ile nie jej braku, może swym charakterem narazić na szwank skuteczne strategie zalecane w poprzednim dokumencie Komitetu dotyczącym tej kwestii[1];

4. apeluje do UE, aby jej działania w zakresie walki z terroryzmem opierały się na pogłębionych, przejrzystych i stale aktualizowanych analizach zagrożenia, które walka ta stanowi w rzeczywistości zarówno dla obywateli półkuli północnej, jak i południowej, aby zabezpieczyć obywateli przed wszelkimi formami manipulacji informacjami i opracować oraz wdrożyć środki będące proporcjonalną odpowiedzią na zidentyfikowane zagrożenie;

Poszanowanie praw człowieka

5. wzywa Komisję i Radę do włączenia klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji do wszystkich porozumień z krajami trzecimi i bezwzględnego jej stosowania, a także wzywa, aby obecność rzadko występującej klauzuli „walki z terroryzmem" nie wpłynęła

[1] Wytyczne DAC, *Helping Prevent violent Conflict*, OECD 2001.

na stosowanie klauzuli praw człowieka i nie zwiększała tolerancji na przypadki łamania praw człowieka w imię walki z terroryzmem, jak to miało już miejsce w stosunkach z kilkoma krajami rozwijającymi się;

6. jest zdania, że strategia walki z terroryzmem przestrzegająca praw człowieka może być pomyślnie realizowana jedynie pod warunkiem, że poszanowanie tych praw będzie przedmiotem nieustającej uwagi i systematycznej analizy pod kątem bezpośrednich i pośrednich konsekwencji wszystkich środków i instrumentów zaangażowanych w tę walkę, oraz przestrzegane będzie prawo osób poszkodowanych na skutek środków podjętych w walce z terroryzmem do zadośćuczynienia i odszkodowania;

7. przypomina oświadczenie Komisji na temat środków walki z terroryzmem, załączone do instrumentu na rzecz stabilności, w którym Komisja zapewniła, że wszystkie środki walki z terroryzmem finansowane w ramach tego instrumentu będą przestrzegać zobowiązań wynikających z praw człowieka i odnośnego prawa humanitarnego, oraz że Komisja będzie monitorować ich respektowanie w krajach otrzymujących pomoc;

8. zwraca się do państw członkowskich i Komisji o zapewnienie spójności, koordynacji, oparcia na podejściu wielostronnym i kompatybilności z zasadami obowiązującymi w dziedzinie praw człowieka strategii mających na celu promowanie dobrego zarządzania oraz zapobieganie konfliktom;

9. apeluje do UE, aby powstrzymała się od rozpowszechniania coraz częściej pojawiającego się mieszania pojęć terroryzmu i konfliktu, co ułatwiło już przyjęcie i stosowanie przez niektóre państwa Południa praw rażąco sprzecznych z poszanowaniem praw człowieka, a także celami określonymi przez Konsensus europejski na rzecz rozwoju[1];

10. podkreśla, że w wielu państwach, które przyjęły wzmocnione przepisy w zakresie bezpieczeństwa, obrońcy swobód obywatelskich przypominają, że państwo ma już wystarczającą władzę w ramach służb policji, aby skutecznie walczyć z terroryzmem za pośrednictwem międzynarodowych konwencji i istniejących instrumentów międzynarodowych i zwraca się do UE, aby nie ukierunkowywała swojej polityki współpracy na rzecz rozwoju na realizowanie celów, które nie są związane z tą polityką, takich jak wzmocnienie aparatu wojskowego i policyjnego oraz pomoc w tłumieniu konfliktów wewnętrznych;

11. wzywa UE do przyjęcia stanowiska we wszystkich organach międzynarodowych w sprawie wymiany informacji poufnych, pod warunkiem istnienia niezależnych władz zajmujących się ochroną danych oraz uznania praw indywidualnych w większym stopniu niż praw obserwatorów;

Skuteczność pomocy

12. przypomina swoje zalecenia zawarte w sprawozdaniu w sprawie skuteczności współpracy

---

[1] Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: Konsensus Europejski (Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1).

europejskiej na rzecz rozwoju i zwraca szczególną uwagę na fakt, że jeżeli włączy się w ramy współpracy na rzecz rozwoju cały szereg celów, które są jedynie pośrednio lub wcale nie są związane ze strategią określoną przez Konsensus europejski na rzecz rozwoju oraz z realizacją Milenijnych Celów Rozwoju (MCR) na rzecz których, zgodnie ze wskazaniem ONZ, potrzeba dodatkowej pomocy w wysokości 50 mld dolarów, jeszcze trudniejsze będą skuteczne działania w walce z ubóstwem;

13. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o realizowanie takiej polityki antyterrorystycznej, która nie narazi na szwank wyników współpracy europejskiej na rzecz rozwoju w zakresie opracowania i wdrożenia strategii skutecznej walki z ubóstwem i zapobiegania gwałtownym, coraz dłużej trwającym konfliktom, w szczególności w Afryce;

14. nalega, aby podejście przyjęte przez UE wobec terroryzmu było proporcjonalne i dokładnie ukierunkowane na walkę z terroryzmem, uwzględniając w szczególności fakt, że jak dotychczas najwydajniejszymi środkami walki z nowymi formami terroryzmu były skuteczne służby wywiadowcze i policyjne, to znaczy działania prawomocne, które nie wchodzą jednak w zakres polityki współpracy na rzecz rozwoju ani polityki walki z ubóstwem;

Finansowanie walki z terroryzmem

15. wyraża ubolewanie, że obecnie duża część środków przyjętych przez państwa członkowskie, które nie wchodzą bezpośrednio w zakres polityki zmniejszenia ubóstwa w krajach Południa, jest już częścią pomocy publicznej na rzecz rozwoju (ODA - *Official Development Assistance*), jak np. finansowanie niektórych pożyczek czy inwestycje wojskowe;

16. jest zdania, że włączanie do publicznej pomocy na rzecz rozwoju wsparcia finansowego dla szeregu działań związanych z zapobieganiem terroryzmowi i walką z nim spowoduje jedynie jeszcze większe zachwianie pojęcia pomocy publicznej na rzecz rozwoju i jej najważniejszego celu: eliminacji ubóstwa;

17. nalega, aby wszelkie programy UE na rzecz rozwoju współpracy w dziedzinie przeciwdziałania terroryzmowi, technik nadzoru i wymian informacji zawierał klauzulę finansową zabezpieczającą część budżetu na potrzeby zagadnień związanych z prawami podstawowymi, jak również późniejszych niezależnych ocen wpływu;

18. zwraca szczególną uwagę państw członkowskich na fakt, że nic nie może usprawiedliwiać kierowania pomocy przeznaczonej dla państw, które podejmują wysiłki w kierunku zwalczania ubóstwa i realizacji MCR na rzecz państw zaangażowanych bezpośrednio w walkę z terroryzmem;

19. przypomina, że dodatkowe zasoby finansowe uwolnione poprzez wdrożenie innowacyjnych instrumentów finansowych nie mogą zastąpić zobowiązań podjętych już w zakresie pomocy publicznej na rzecz rozwoju (ODA) i zauważa, że w momencie, gdy będą one dostępne, te nowe zasoby nie mogą służyć finansowaniu środków prewencyjnych i środków walki z terroryzmem ze szkodą dla środków walki z ubóstwem, na które bezwzględnie powinny zostać skierowane;

Stosunki z diasporami

20. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dopilnowanie, aby pewne grupy osób wywodzących się z różnych diaspor i mieszkających na terytorium europejskim nie były piętnowane, w szczególności poprzez wspieranie strategii politycznych w zakresie walki z ksenofobią i wszelkimi przypadkami łamania praw człowieka obserwowanymi we wspólnotach imigrantów i uchodźców, jak również poprzez wspieranie projektów pomocy na rzecz rozwoju przedstawionych przez osoby migrujące lub ich stowarzyszenia;

Środki przekazu

21. wzywa UE do czuwania nad tym, aby środki podjęte w dziedzinie walki z terroryzmem nie doprowadziły w krajach Południa do ograniczenia możliwości środków przekazu do w pełni niezależnego podejmowania kwestii dotyczących praw społeczności żyjących w ubóstwie i szczególnie zagrożonych, które to informacje są niezbędne do określenia konkretnej pomocy, która ma zostać danemu krajowi zapewniona.

PROCEDURA

Tytuł	Zewnętrzny wymiar walki z terroryzmem międzynarodowym
Numer procedury	2006/2032(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	AFET
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	DEVE 16.3.2006
Ściślejsza współpraca	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Alain Hutchinson 21.2.2006
Poprzedni sprawozdawca komisji opiniodawczej	
Rozpatrzenie w komisji	28.8.2006 2.10.2006
Data zatwierdzenia wskazówek	6.11.2006
Wynik głosowania końcowego	za: 13 przeciw: 1 wstrzymujących się:
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Hélène Goudin, Maria Martens, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, Feleknas Uca, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	John Bowis, Fiona Hall, Alain Hutchinson, Jan Jerzy Kułakowski, Manolis Mavrommatis
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	